

NOVINKY

1

říjen/prosinec
2015
ZPRAVODAJ SO
ročník 1

*

Web sponzoruje V. Obadálek-Bohr.

www.so-novinky.obadalek.cz

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

První elektronické číslo, web ve zkušebním provozu.

OBČASNÍK

V sobotu 19. září 2015 od 10 hod

se v posluchárně Zdravotnického ústavu
v areálu pražské Vinohradské nemocnice konala
XXV. výroční členská schůze Svojsíkova oddílu.

OBSAH

ODDÍLOVÉ ZPRÁVY

Zpráva vůdkyně k XXV. výroční členské schůzi SO; zápis z jednání.

Děkovný dopis sponzorované dívky.

Ses. Zdena Krejčíková z Prahy byla přijata do kruhu nositelek Řádu stříbrného trojlístku.

INFORMAČNÍ ZDROJE

Nový web SO a jeho odkaz – vyzkoušejte!

Jak jsou nově informováni členové Kmene dospělých Junáka a dopad na SO.

Pozvánka do Skautského institutu A.B.S.

Pleřiští skauti děkovali Americe za osvobození.

ZAJÍMAVÁ LITERATURA

K diplomovým a jiným závěrečným pracím

J. Čejka ŘSV.

Z historie Zdravotnického ústavu v Praze ...

NAVŽDY ODEŠLI

Připomenutí těch, kteří nás opustili...

V dalším textu přináší tento informační zdroj zprávu vůdkyně i zápis z výroční schůze SO. Výroční schůze uvítala nové členy Svojsíkova oddílu tak, jak byli uvedeni v tabulce uveřejněné v minulém, nultém čísle.

Dalším důležitým rozhodnutím výroční schůze bylo přijetí nabídky na využívání samostatných webových stránek i na vydávání informačního občasníku, nazvaného (po diskusi) ZPRAVODAJ SO; v elektronické podobě je vše k dispozici na internetové stránce s adresou: <http://www.so-novinky.obadalek.cz/>, občasník má na našem webu v hlavičce také odkaz ZPRAVODAJ.

Některé informace jsou stručným výběrem ze ztracených dat na vypnutém webu KD Junáka.

ODDÍLOVÉ ZPRÁVY

Výroční zpráva

vůdkyně SO za období 2014 – 2015

Milé sestry a milí bratři,

opět se na Vás obracím se svou zprávou za uplynulé období, a to znovu touto cestou. Doufám, že se tak zpráva dostane i k těm, kdo se nemohou zúčastnit osobně, a vy ostatní si ji budete moci přečíst v klidu.

Jako obvykle statistika – kolik nás je? Podle toho, co se dovídáme, by nás mělo být 367 (249 bratří a 118 sester)

V uplynulém období nás opustilo 21(+1) bratří a 4(+1) sestry. Jsou to Dobroslava Šivarová z Vysoké, Jan Judl ze Slaného, Josef Batelka z Domažlic, Jan Kříž z Prahy, Vladimír Beránek z Kroměříže, Lubomír Ježek rovněž z Kroměříže, Václav Čáp ze Zlína, Jaroslav Drozen z Jičína, Roman Bubák z Úval, Stanislav Březík ze Zlína, Stanislav Dědič ze Vsetína, Miroslav Hlavnička z Tábora, Jan Nárovec z Ústí nad Labem, Lumír Čermák z Moravské Ostravy, Vlasta Páleníková z Prahy, Richard Majer z Klatov, Jaromír Rozsypal ze Šternberka, Jan Zajíc ze Šumperka, Jaromír Klika z Prahy, Eva Nachmüllnerová z Prahy, Josef Raiskub z Vracova, Milan Pirolt z Choliny, Josef Rajdus ze Šenova, Jiří Ott z Náměště a ses. Ludmila Pecháčková z Brna. Dodatečně jsme se dověděli, že v roce 2009 odešel bratr Jiří Hnátek z Prahy a Věra Němečková z Jihlavy v r. 2013. O některých bratrech nebo sestřích stále nevíme, zda žijí nebo kdy zemřeli.

V prosinci 2014 náčelnictvo vyznamenalo členstvím v SO 16 členů (14 bratrů + 2 sestry), vítáme je mezi námi. Jsou to všichni, kteří byli navrženi za rok 2014.

Oddílová rada se sešla 4x – v listopadu, březnu, červnu a září. V březnu jsme oslavili se sestrou Vlastou Páleníkovou její 99. narozeniny. K 31. březnu jsme uzavřeli návrhy na nové členy SO, doklady byly předány na březnové schůzce. V červnu jsme projednali rozbor postavení SO v Junáku, který předložila Východočeská družina. Po projednání v jednotlivých družinách se obrátíme se žádostí o vyjádření na náčelnictvo. V září projednáme možnost informací o dění v SO na internetu. Naše stránky skončily v červenci na stránkách Kmene dospělých. Hledáme novou formu s bratrem Jechem - Kamzíkem.

Rádcem Jihomoravské družiny je bratr ing. Karel Pospíšil – Smíšek. Dnešní schůzce by ho měla schválit.

Družiny 5a a 5b úzce spolupracují, rádce družiny 5b Standa Procházka je vážně nemocný. Více ve zprávách družin.

K 1.dubnu 2015 se podle Občanského zákoníku změnil název naší organizace tak, jak to loni schválil sněm. Jmenujeme se tedy Junák - český skaut, z.s.

Junák je členem těchto světových organizací: WOSM chlapani i děvčata – podle rozhodnutí sněmu, WAGGGS – děvčata, ISGF Kmen dospělých. Těší nás, že spolupráce s těmito organizacemi se zlepšuje.

Udělování Čestných let služby je v pravomoci Svojsíkava oddílu, o udělení rozhodují jednotlivé družiny a centrální evidenci pak vedl bratr Jan Zajíc – Stařík, převzal ji bratr Zdeněk Šobr a jsme mu ta to velice vděční. Za rok byla ČLS přiznána 10 sestřím a bratrům, v roce 2015 zatím 38.

Naše sponzorování vzdělávání indické dívky pokračuje. Nasreen Bogum velice dobře prospívá, jsme s ní v pravidelném písemném styku a její dopisy a dopisy pro ni dostávají rádcové, aby Vás mohli informovat. Na její vzdělání přispíváme částkou 5000,- Kč ročně prostřednictvím Arcidiecézní charity Praha v Adopci na dálku. Nasreen se narodila 6. 3. 2000. Z našeho příspěvku je jí hrazeno školné, dostává vybavení pro školu a dárek k Vánocům.

Letos slavíme 100. výročí dívčího skautingu u nás. Náčelnictvo i Institut ABS připravují řadu akcí, výstav, přednášek, výletů a 24.10. by mělo být velké shromáždění na Staroměstském náměstí v Praze. Sledujte skautský tisk i media.

Institut ABS získal prostory na Staroměstském náměstí – v domě hned vedle domu U Minuty – vchod ze Staroměstského náměstí. Je tam knihovna, sál pro přednášky a návštěvníci jsou velmi vlídně přijímáni. Vyšla knížka citátů z děl Lorda B.P., o překlad se postarali Dáša a Leoš Houskovi.

V srpnu bylo jamboree v Japonsku, účastnila se početná skupina i od nás. Zprávy jste mohli sledovat i v televizních pořadech.

Výroční zpráva Junáka nás opět potěšila. Počet členů trvale stoupá. Zpráva je za rok 2014 – registrovaných členů je 53 028,
z toho

- benjamínků, světlušek a vlčat	15 551 tj.	29,4%
- skautek a skautů	15 684	29,6%
- rangers a roverů	9 475	17,9%
- dospělých 25 let +	12 318	23,1%

Pracuje 2 093 oddílů ve 478 střediscích – 63 okresech, 14 krajích

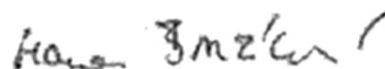
Vzdělávání dospělých: je 328 nových vůdkyň a vůdců, 750 se účastnilo čekatelských kurzů. Bylo 50 kurzů pro oddílové vedoucí.

Celkově se vzdělávání účastnilo 3 138 lidí.

V závěru chci poděkovat Oddílové radě za její práci, rádcům družin, sestře Houskové za její pomoc ve všem, vedení Junáka za podporu, za to, že jste informováni prostřednictvím Skautského světa, bratru Moravcovi za velmi pečlivě vedené účetnictví, bratru Jechovi Kamzíkovi za vedení našich webových stránek, Zdravotnickému ústavu za střechu nad hlavou pro naše setkání a Vám všem za podporu a práci, kterou jste vykonali i kterou podle svých možností děláte dál.

Naše příští členská schůze bude opět třetí zářijovou sobotu, tedy v sobotu 17.září 2016 v 10 hodin.

A moc přeji Vám všem i sobě, abychom se tu ve zdraví sešli.

Hana Bouzková
vůdkyně SO

Zprávy družin za období 2014 – 15

Družiny se scházejí podle možností 2x až 6x ročně, některé na stejném místě, jiné kočují – obojí má své výhody, záleží na dostupnosti a možnostech členů.

Družiny přispívají na vzdělávání indické dívky v Adopci na dálku a na výcvik asistenčních psů.

1. Pražská – rádkyně sestra Amlerová: Družina se schází 6x ročně, tři schůzky jsou neformální, tři mají vzdělávací program. Tato družina má nejvýhodnější podmínky, protože schůzky jsou v dosahu městské dopravy.
2. a Polabská – rádkyně sestra Chvojková: Schůzky 3x ročně v Kolíně, hodně zpívají a bratr Kope veršuje.
b Podbrdská – rádce bratr Soukup: Scházejí se 2x v Berouně, projednávají aktuální otázky týkající se Junáka a SO, výsledky sněmu, strategii Junáka, postavení SO, spolupracují s Kmenem dospělých.
3. Jihočeská – rádkyně sestra Peciválová: Schůzky mají v Budějovicích. Projednávali postavení SO v Junáku, navrhuji, aby SO měl řádné delegáty na sněmu Junáka.
4. Západočeská – rádce bratr Líbal: Projednali článek o SO ve Skautském světě, návrh Východočeské družiny o postavení SO v Junáku.
5. Severočeská – rádce bratr Vyskočil: Na OR SO ho zastupoval bratr Kubát – družina má vynikající publikační činnost, stále dávají hrát svým členům k narozeninám v rozhlase. Mají společné schůzky s Ústeckou družinou, jejíž rádce bratr Procházka je dlouhodobě nemocný. Členové souhlasí se splynutím obou družin. Byli na vodáckém závodě Memoriálu bratra Bělského.
6. Východočeská – rádce bratr Šušlík: Členové pracují v klubech OS a ve střediscích Junáka, rádce přednáší na LŠ, beseduje ve školách o odboji, družina klade důraz na osobní příklad a tradice, kritizují nekázeň krojovou, vypracovali příspěvek k postavení SO v Junáku, bude probrán v družinách, výsledek bude předložen náčelnictvu.

7. Jihomoravská – rádce bratr Pospíšil: Na schůzce si promítli video o Velenu Fanderlíkovi – brněnském skautovi, pátrají po umístění prvních táborů brněnských skautů v letech 1916, 1917, v květnu byli na třídní výpravě na základně Chlébské u Nedvědic, připravili maso v Setonově hrnci.
8. Hanácká – rádce bratr Šobr: Zúčastňují se Jesenické LŠ, kde besedují s frekventanty – velice dobře hodnoceno oběma stranami. Jedna schůzka bývá výjezdni s poznávacím programem. Účastníci se oslav 100let od založení prvního skautského oddílu na Moravě v Uherském Brodě, členové pracují ve skautském archivu v Olomouci, v Oddíle Velena Fanderlíka.
9. Slezská – rádce bratr Konvička: Schůzky mají 3x ročně, spolupracují dlouhodobě s polskými harcery a oldskauty, mají přebor v bowlingu, účastní se pietních akcí v Polském Těšíně na místě, kde na samém konci války byli popraveni skauti z Ostravy. Účastní se střeleckých závodů v polských Bezkydech, sjíždějí s polskými skauty Olzu, podílejí se na organizaci Trojsetkání.
10. Zlínská – rádkyně sestra Roubalová: Jana Roubalová předává ze zdravotních důvodů vedení družiny sestře Evě Fišerové – Sopce. Měli dvě schůzky, ve Zlíně a v Uherském Hradišti – byli tam i devadesátiletí, podařilo se jim je tam dopravit. Účastníci se oslav 100let skautingu na Moravě v Uherském Brodě. Účastní se i Plajnerova memoriálu, pomáhají při přípravě táborů.
11. Vysočina – rádce bratr Janíček: Scházejí se 2x ročně v Havlíčkově Brodě. Účastníci se vzpomínkových slavností k ukončení 2. světové války. Členové pomáhají při organizaci řady skautských akcí jako Sluneční zátoka, Skautská reminiscence, Orlovská šlápota.

Podle zpráv rádců sestavila Hana Bouzková. Omlouvám se, jestli jsem něco podstatného vynechala a chválím rádce, že tentokrát podklady dodali a včas. HB

A ještě chceme poděkovat za všechna milá přání a dopisy, na něž není v našich silách odpovídat, což je nám velice líto. Hana a Dáša

Zápis XXV. výroční členská schůze 19.09.2015

XXV. výroční členská schůze SO se sešla dne 19. září 2015 v posluchárně Zdravotnického ústavu na Vinohradech.

Schůze se zúčastnilo 100 sester a bratří, po přestávce 101. Omluvilo se 130.

Schůze začala krátce po 10. hodině, kdy nakonec byly vyřešeny problémy s ozvučením.

Zaspívali jsme 1. sloku Junácké hymny

Sestra vůdkyně přivítala všechny přítomné a jmenovitě nové členy SO – z těch byla většina přítomna.

Pak jsme minutou ticha vzpomněli na ty, kteří nás opustili. Sestra vůdkyně přečetla jejich jména.

Zamyšlení – Legendu o vodopádu – přečetla sestra Jana Roubalová.

Pak byli představeni rádcové jednotlivých družin – pro nemoc nebyli přítomni Standa Procházka a Lubomír Líbal, neomluven bratr Jaroslav Vyskočil.

Noví rádcové – bratr Karel Pospíšil z Jihomoravské družiny a sestra Eva Fišerová ze zlínské byli potvrzeni jednomyslně.

Návrh nových členů na rok 2015 byl rovněž schválen jednomyslně – sestra vůdkyně ho předá s materiály náčelnictvu, aby jim bylo uděleno členství v SO.

Hospodářskou zprávu za rok 2014, vypracovanou bratrem Mílou Moravcem, přečetla sestra Dáša

Housková. I tato zpráva byla jednomyslně schválena členskou schůzí. Bratru Moravcovi přejeme brzké uzdravení!

Bratr Šolc se nemohl z rodinných důvodů zúčastnit – jeho příspěvek byl rozmnožen a dán všem přítomným k vyjádření.

I když nedojeli Koliňáci, zpívali jsme a náš repertoár byl obohacen novou verzí písně Stály báby.

Vypracoval ji člen Slezské družiny a text byl rozdán. Zaspívali jsme starou a pak novou verzí a nakonec ji zvládli na výbornou. Děkujeme autorovi.

Pak byla vyhlášena přestávka s občerstvením a čekali jsme na hosty z náčelnictva – sestru náčelní Evu Měřínskou a bratra místonáčelníka Michala Taranta.

Po přestávce sestra náčelní udělila Řád Stříbrného trojlístku sestře Zdeně Krejčíkové z Prahy.

Sestra náčelní nás také seznámila s tím, co se připravuje k 100. Výročí dívčího skautingu. Přinesla program oslav 24. října a informovala, že budou šátky a další upomínky. Odznaky už jsou v prodeji.

Krátký pozdrav přednesl také bratr místonáčelník Michal Tarant.

Na závěr bratr Šantora promítl záznam ze setkání v Městské knihovně při poslední obnově Junáka z 2.12.1989 a několik obrázků z tábora Sasanek a setkání na Klamovce 1915.

Brněnští bratři navrhuji snížit věk pro vstup do SO na 50 let. Nakonec jsme se dohodli nechat návrh projít družinami a sladit ho s návrhy na postavení SO v Junáku, protože je k tomu nutná změna Stanov SO, které schvaluje náčelnictvo.

Sestra vůdkyně nakonec poděkovala Zdravotnickému ústavu za střechu nad hlavou pro naše setkání, bratru Moravcovi za přepečlivé vedení hospodaření SO, sestře Houskové za vedení evidence SO a všechny administrativní práce, bratru Jechovi za péči o webové stránky SO, a všem rádcům za jejich nelehkou práci, Pražské družině za přípravu opulentního občerstvení a všem za vytvoření krásného prostředí a sesterské atmosféry na schůzi i za jejich podporu skautského hnutí.

Příští členská schůze se sejde 17. září 2016 v 10 hodin tj. třetí sobotu měsíce září.

Vybrané peníze (975,- Kč) za „Stopy zakladatele“ budou uloženy ve fondu Stříbrných trojlístků na režijní výdaje. Zbylé exempláře je možno získat od ses. Houskové.

Je třeba vážně uvažovat o novém vedení SO i o někom, kdo povede evidenci – obě sestry Housková i Bouzková chtějí a potřebují skončit.

Webové stránky SO zařídil bratr Jech Kamzík poté, co byly ukončeny na stránkách Kmene dospělých. Jen se nám nelíbí název, uvažujte, jak by se mohly jmenovat. Děkujeme jemu i bratru Obadálkovi, který nám poskytl svou doménu. Vzorová tisková verze byla k nahlédnutí o přestávce. <http://www.so-novinky.obadalek.cz/>.

Na schůzi bohužel došlo k politováníhodné situaci. Br. Grizzly nechal kolovat 3 svazky kroniky Pražské družiny, vrátily se jen 2. Předpokládáme, že ten, kdo si třetí díl „vypůjčil“, nebo náhodou odnesl domů, jej co nejdříve vrátí !

Zakončili jsme 2. slokou Junácké hymny krátce po 12.30

Zapsala Hana Bouzková

Kontaktní adresy:

PhDr. Hana Bouzková, Bílkova 6, Praha 1, 110 00, tel. 222310688, mob. 776169644

Dagmar Housková, Pujmanové 885/19, 140 00 Praha 4, tel. 241731304, mob. 721312832

P.S. Organizátoři jsou velmi rádi, že se vrátil postrádaný svazky kroniky Pražské družiny!

Sestra Hana Bouzková informovala o dopise naší dívenky v Indii, Nasreen Bogum, z jihozápadního státu Karnátaka z letošního dubna, kde SO informuje jednak o svém počínání a také nám přeje hezké velikonoce - viz český překlad níže:

Dopis od Nasreen,

Duben 2015

Milá Hano Bouzková,

Mnoho pozdravů od Vaší milující dcery Nasreen Begum. Je mi tu dobře. Doufám, že vy všichni se máte také dobře. Nejdřív bych vám chtěla popřát šťastné Velikonoce a také se modlím za vás a všechny členy rodiny. Tady naše sestra Christine mi dala sadu přikrývek jako vánoční dárek. Je to krásné a moc se mi líbí. Děkuji za pěkný dárek. Denně chodím do školy a na studiích si vedu dobře a příprava na mé výroční zkoušky pokračuje. Teď tu máme léto. Je tady moc horko. Mojí rodině se vede dobře. Všichni se za vás a členy vaší rodiny modlíme. A speciální velikonoční přání vám od členů mé rodiny. A ještě jednou přeji veselé Velikonoce. Se spoustou lásky

Vaše milující dcera

Nasreen Bogum

Na jednání výroční schůze Svojsíkova oddílu, konané dne 19. září v Praze,

sestra náčelní udělila Řád Stříbrného trojlístku sestře

Zdeně Krejčíkové.

Návrh na vyznamenání sestry Zdeny Krejčíkové podalo pražské středisko Junáka Ostříž spolu s nositelkami Řádu jako vyjádření díku za její celoživotní práci pro děti.

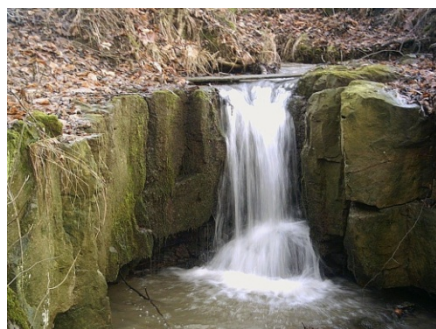
Sestra Krejčíková vstoupila do Junáka hned po válce v červnu 1945 do 34. dívčího oddílu v Praze, kde absolvovala v r. 1947 rádcovský kurs. Po maturitě na zdravotní škole v r. 1951 se dostala na umístěnku do Chebu, kde navázala kontakt s chebskými skauty.

Po návratu do Prahy v r. 1968 obnovila činnost 34. oddílu a v r. 1970 složila vůdcovskou zkoušku. Současně se stává vůdkyní 34. střediska Ostříž. V práci s mládeží nepřestala ani po opětovném zrušení Junáka, ale převedla oddíl do Turistického oddílu mládeže při ČSTV, kde pokračovala v duchu skautské výchovy až do r. 1989, kdy se opět aktivně zapojila do obnovy činnosti Junáka. Je instruktorkou na vůdcovských

kursech, byla výchovnou zpravodajkou ORJ Praha 4 a později se stala vůdkyní OS kmene Prahy 4. Ve svém volném čase chodila do Jedličkova ústavu předčítat nevidomým.

Působila a působí především v Praze, kde svou erudovaností a jistotou se významnou měrou podílí na přípravě nových vůdkyň a činovnic. Je nositelkou Řádu čestné lilie v trojlístku, Skautské lásky, členkou Svojsíkova oddílu, členkou Oddílu Velená Fanderlíka, členkou družiny Strážců Svojsíkova hrobu.

Milé sestře k vyznamenání gratulovali všichni přítomní na výroční schůzi s přáním pevného zdraví.

Pedagogy of solidaritay and peace and Christian identity
María Nieves Tapia

Legenda o vodopádu

Ta legenda vypráví o tom, že v jedné velmi vzdálené zemi jeden dobrý muž spatřil na dně pod vodopádem mladého člověka topícího se ve víru.

S velikým úsilím se tomu dobrému muži podařilo ho vytáhnout z vody, pak zavolal svého souseda, aby mu pomohl ho oživit. Když se o to pokoušeli, uviděli jiného chlapce, jak padá z vodopádu. Když se pokoušeli zachránit toho druhého, uviděli padat třetí osobu. Po několika hodinách dav dobrovolníků vynakládal veliké úsilí, aby zachraňovali mladé lidi padající jeden za druhým.

Po několika měsících už sousedé založili Společnost na záchranu topících se a sebrali dost peněz, aby mohli najmout brigádu potápěčů, která tahala z vody děti a mladé lidi, kteří dále padali dolů.

Jeden moudrý muž přijel do města a zeptal se: nebylo by dobré vyjít nad vodopád a podívat se, proč tolik lidí padá dolů? Těžce pracující sousedé mu netrpělivě odpověděli: „Nevidíš, jak moc máme práce se zachraňováním životů? Nemáme čas chodit na procházku.“

Ten moudrý muž vyšel na horu naproti proudu a našel na vrcholu té hory město, kde si děti hrály před školou na velkém prostranství plném bláta a bez zábradlí, a netušily nic o vodopádu.

Jsou různé verze konce této legendy: někteří lidé říkají, že ten moudrý muž zorganizoval studenty z toho místa a ti udělali zábradlí proti tomu proudu a naseli tam trávu, vysadili květiny a ovocný sad. Jiní lidé říkají, že šel do parlamentu té královské komunity, a tam bylo nařízeno ustavit zvláštní komisi důležitých lidí, která by analyzovala ten problém, a ta po zorganizování mnoha kongresů a vytištění mnoha objemných svazků rozhodla dát podporu Společnosti na pomoc topícím se a vytvořit Komisi stálých komunitních potápěčů.

**STÁLY BÁBY U VESNICE - slova upravila
SLEZSKÁ DRUŽINA
Ref.: SVOJSÍKA STÁLE VZPOMÍNÁ
KAŽDÁ NAŠE DRUŽINA CHA CHA CHA ..**

**Dámy v létech, chlapi s nima
skautují dál toje prima.**

**Že jsme byli skauti zdatní
máme oddíl celostatní.**

**I když máme starší kosti,
pracujeme dle miožnosti.**

**Družinovky se konají
samostatně v každém kraji.**

**Kdo našetří dvě, tři stovky
zúčastnise oddílovky.**

**Ta se koná, což se cení
ve zdravotním zařízení.**

**Tam nás sestry, mladší bratři
ohodnotí jak se patří.**

**Prý jsme dědci, máme pupky
navíc jíme jednohubky.**

**Domů jedem unavení,
ale na vše připraveni.**

**Všichni máme úkol stalý ,
šířit skautské ideály.**

INFORMAČNÍ ZDROJE

Na stránkách SO: www.so-novinky.obadalek.cz postupně přibývají informace – přejděte na tuto adresu.

Nový způsob informování členů Kmene dospělých Junáka a dopad na SO

Dne 30. 7. 2015 rozeslal člen náčelnictva Kmene dospělých (KD) Slavomil Janov – Nashville soubor ve formátu „pdf“ označený jako pilotní číslo (z)věstníku KD nazvané Postilion_001. V něm se mj. píše: „Vydávání Postilionu je součástí komunikační strategie Kmene dospělých Junáka, jak se o ní hovořilo na jarní Kmenové poradě v Hostinném. Nosným prvkem kmenové komunikace by do budoucna měla být samostatná tištěná příloha Skautského světa, vkládaný či všívaný oldskautský suplement tohoto dvojměsíčníku pro dospělé. O potřebě takové přílohy, navazující na někdejší Kmenové noviny, se ve Kmeni dospělých diskutuje už dlouho. Nyní je už konkrétní záměr předložen ústředním orgánům Junáka. Postilion by měl být hbitějším sourozencem zmíněné přílohy a zároveň by specificky doplňoval webové stránky KD, jejichž nová podoba – včetně souvisejících nástrojů sociálních sítí (facebook, twitter...) – se rovněž připravuje.“

V Postilionu se také uvádí: „Odpovědným členem NKD, který obsahově i graficky zajišťuje zpracování (z)věstníku, jeho distribuci prostřednictvím elektronické pošty i veškerou agendu nového projektu, je zpravodaj pro komunikaci Slavomil Janov – Nashville.“

Logickým důsledkem je, že již nevyjde žádné číslo Kmenových novinek a v souvislosti s tím, jak za blíže neobjasněných okolností byly koncem července také vypnuty webové stránky Kmene dospělých, br. Vladislav Jech – Kamzík resignoval ke konci července na redakční činnosti pro Kmen dospělých Junáka a nabídl od srpna 2015 svoje služby Svojsíkovu oddílu nezávisle na K; to proto, že bez funkční náhrady (viz výše popsané okolnosti) zanikla možnost v rámci informování KD používat dříve dobře zavedenou službu pro Svojsíkův oddíl.

Slavnostní setkání skautek

u příležitosti 100. let od založení prvního dívčího oddílu

24. října 2015

od 11h zahájení v sídle Skautského institutu

setkání s náčelní
nejstarší dochovaná kronika Sasanek k nahlédnutí
výstava
hosté z WAGGGS

od 13h blok přednášek

rezervujte od 20. září 2015 na webu SI

Project free being me
Ariana Chamberlain (WAGGGS)

Guiding throughout cultures
Maria Joao de Araújo Proenca (WAGGGS)

Kurz domácí přírodní kosmetiky s Liškou Maganou

a další témata:
Ženy ve vedoucích pozicích
Ženské hrdinky
Co můžou ženy přinést politice
Ženy a muži v Junáku

Jak vykvetly Sasanky?

od 14h hra po Praze
určeno pro oddíly světlušek (a vlčat),
skautek (a skautů)

od 18.00 slavnostní večer

křest knihy o Olave Baden Powell
prezentace Napříč stoletím
představení na motivy kroniky Sasanek

večerem provází kapela Šťastné ukulele

Skauti z plzeňského střediska STŘELA při službě na akci „Díky Ameriko“

Plzeňský biskup František Radkovský

a

velvyslanec USA Andrew H. Shapiro

při pokládání věnce k památníku osvobození Plzně, čestnou stráž drží členové skautského střediska Junáka,

Střela Plzeň, kteří také posloužili jako průvodci veteránů:

Květen 2015

fotografie vybral: J. Frič – Norek

Oslav se zúčastnila řada oldskautek a oldskautů, mezi nimi i člen SO, který vypráví:

Američané osvobodili i Spejbla s Hurvínkem

Plzeňanu Jaroslavu Maškovi bylo na konci války sedmnáct let. Pracoval ve fotoateliéru Langhans, a i když před válkou nebyl skautem, 5. května, v den plzeňského povstání, se k nim zapsal a s ostatními kluky a mladými muži čekal na pokyny.

Američtí vojáci v Plzni. Snímek je zachycuje na křižovatce dnešní Klatovské a Husovy ulice u Velkého divadla. Autor: Archiv ČTK

Druhý den přijeli Američané. Jaroslav Mašek vzpomíná: Neděle 6. května se počasím podobala dnu D invaze

v Normandii. Přesto se již od časných ranních hodin shromažďovali občané na náměstí v očekávání příjezdu americké armády. Opět jsem se hlásil do služby, tentokrát byli skauti přemístěni na nároží Smetanovy a tehdejší Říšské ulice, kde je dnes hodinářství. Na řízenou činnost skautských dobrovolníků bylo stále ještě příliš brzy.

Konečně jsme se dočkali. Americké tanky přijely Říšskou ulicí a objely náměstí k radnici. Tam se tanky porůznu rozestavěly a začalo velké vítání, kytice, děvčata v krojích. Pozoroval jsem jednoho vojáka ve věži tanku, jak se rozhlíží a otáčí hlaveň kulometu k věži kostela. Snad něco zahlédl nebo byl jen ostražitý, jak byl zvyklý z průběhu cesty od pobřeží Normandie.

A pak to začalo. Z věže kostela se ozvaly výstřely, které střelci z tanků opětovali. Davy lidí se okamžitě rozprchly do úkrytů, já s desítkami dalších do pasáže domu č. 2 vedle radnice. Akce nacistických střelců byla pochopitelně odsouzena k naprostému nezdaru; byla organizovaná posledními přesvědčenými nacisty. Obsazeny byly i další věže kostelů. Po likvidaci záškodníků nastal klid a osvoboditelé i osvobození se mohli plně věnovat radosti z konce války, Plzeňští ze svobody, osvoboditelé z ukončení strastiplné cesty a obav o život. Slavilo se několik dnů. Po Plzni se procházeli „partyzáni“ ověšení pásy nábojů do kulometů.

Skautům město přidělilo dům č. 90 na Klatovské třídě, kde bylo za války sídlo Hitlerjugend. Dům byl již opuštěn, zůstaly tam pouze nějaké knihy, lůžkoviny a pytel keksů. Keksům jsme říkali psí suchary, možná to i byly; bez chuti a bez zápachu a nesmírně tvrdé, ale nám po chudém lístkovém hospodářství i tak přišly vhod. Pár nás drželo ve dne v noci službu se zbraní v ruce, totiž s přidělenou puškou a několika náboji.

Po celou dobu této ostrahy „nic mimořádného se po dobu mé služby nestalo“, jak se pak hlásilo za dob mé vojenské služby. Jen jsme nemohli pochopit, jak to, že my si žijeme v pohodě za tehdy již slunečných dnů a neustále slyšíme z Prahy volání o pomoc. Tehdy byla Praha vzdálena od Plzně pouhé tři hodiny jízdy a cesta nepochybně volná.

Němečtí vojáci už měli války také dost a hleděli se dostat do zajetí Američanům, a ne si dělat z případných excesů problémy. Krvavé boje den po dni. Jen proto, že byla respektována dohoda, že demarkační linie bude u Rokycan. Místo ze vzdálenosti 80 km od Rokycan se čekalo, až sovětské tanky dojedou od tak vzdáleného Berlína. Kolik to stálo životů našich lidí.

Došlo ke stabilizaci počtu členů Junáka, kteří byli k dispozici. Naši skupinu klubu Pirátů a také spolužáků Masarykova reálného gymnázia, přidělili k policejnímu revíru proti spojitelně ve Františkánské ulici. Byli jsme k dispozici jako spojky a pak jsme dělali doprovod Němcům, kteří byli internováni u výstaviště.

Vyzvedli jsme si asi deset většinou starších mužů a odvedli na práci. Naším pracovištěm byla budova gestapa. Původně to mělo být nové policejní ředitelství, ale po okupaci budovu obsadilo gestapo. Při posledním náletu byla zasažena a poslední podlaží zcela zničeno.

Naši svěřenci měli za úkol trosky uklízet. Na hromadě uprostřed místnosti jsem uviděl dvě známé loutky, Spejbla a Hurvínka. Jeden z nich neměl nohu, oba byli špinaví, ale to hlavní – byli osvobozeni. Když byl zatčen jejich „tatínek“ Skupa, následovali ho i oba jeho hlavní herci.

Prošel jsem budovou, především částí věznice, a i když už byly cely prázdné, nebylo mi dobře.

Jaroslav Mašek – Hadži, Zdroj:

http://plzensky.denik.cz/zpravy_region/americane-osvobodili-i-spejbla-s-hurvinkem-20150506.html

Zajímavá literatura

K diplomovým a jiným závěrečným pracím zabývajícím se skautským hnutím

Úvod

Obnova skautského hnutí po listopadu 1989 sebou přinesla pozoruhodnou skutečnost. Vedle předepsaných písemných a závěrečných prací, které souvisejí s absolvováním vůdcovských zkoušek, Lesních škol a jim podobných akcí, pozornost skautingu věnují i některé naše vysoké školy, např. pražská Univerzita Karlova a brněnská Masarykova univerzita. A tak dnes i na internetu (např. při zadání <https://theses.cz> a klíčových slov týkajících se skautingu) máme možnost objevit celou řadu diplomových či bakalářských prací, které se zabývají historií, filozofií a dalšími teorií skautského hnutí i praktickým skautingem. Na tuto skutečnost často nejen mě upozorňoval zesnulý děčínský skaut Karel Lešanovský – Kay, který si pečlivě vedl seznam těchto prací, a ten stále doplňoval. Kay byl častým konzultantem, rádcem a vůbec zdrojem velmi užitečných informací pro ty, kdo zmíněné práce vypracovávali. Svědčí o tom mimo jiné častá poděkování Kayovi v úvodu některých z těchto prací. Jak jsem zmínil výše, většina těchto prací je dostupná na internetu, některé si lze vypůjčit jen k prezenčnímu studiu, jiné snad ani dostupné nejsou. Rozsah těchto prací se pohybuje od několika desítek až po několik set stran formátu A4. Je víc než dobré, že tyto práce vznikají a věřím, že jsou skautskou obcí také využívány. Měly by být ukládány aspoň v jednom exempláři ve Skautském Institutu ABS. Možná by se to mělo stát „nepsanou“ ale zcela samozřejmou povinností autorů a vedení SI ABS by o něco takového mělo usilovat.

Skautské písemné práce (VZ, LŠ atp.)

Nejprve bych se rád velmi stručně zmínil o písemných pracích, které provázejí např. vůdcovské zkoušky a Lesní školy. Rozsah těchto prací je obvykle poměrně malý od několika stránek až po několik desítek stran. Některé z nich obsahují jen souhrn z literatury získaných informací a mají spíše jen popisný charakter a nepřinášejí nic nového – svědčí to o tom, že byly napsány „z povinnosti“, jiné i při svém poměrně malém rozsahu přinášejí pozoruhodné historické či filozofické úvahy, někdy i objeveného charakteru. Je velká škoda, že se o těchto pracích

téměř neví, že jsou spíše jen formálně zakládány u příslušných pověřených činovníků nebo odborů místo toho, aby byl jejich seznam publikován ve skautském tisku a aby ty nejlepší práce byly publikovány celé. To by měl být úkol i pro skautská ústředí a příslušné odbory. Dobrým příkladem zde mohou sloužit webové stránky Ekumenické lesní školy. Podle mě je velká škoda, pokud dobré a zejména nové i tvůrčí myšlenky a názory absolventů vůdcovských zkoušek a LŠ v podstatě natrvalo zapadnou. Pronáším tento soud na základě přečtení nepříliš velkého počtu těchto prací, čehož příčinou je právě ona skutečnost, že mně (a nejen mně) existence zřejmě většiny z těch, které kdy byly napsány, zůstává zcela neznámá a spíše utajená.

Vysokoškolské práce se skautskými tématy – skauting je výchovné hnutí a nikoliv volnočasová činnost

Jedním ze základních a možná i nosných problémů pro výběr či přidělení skautských témat bakalářských a diplomových prací jsou vedoucí těchto prací na vysokoškolských ústavech a katedrách. Obávám se, že jen malá část z nich prošla skautskou výchovou nebo o skautingu ví více než jsou jen obecně známé informace získané spíše jen z doslechu. Jinak by se totiž nemohlo stát, aby do náplně příslušné práce připustili např. téma, jehož autor považuje a v širších souvislostech diskutuje skautské hnutí jako volnočasovou aktivitu dětí a mládeže a nikoliv jako výchovné hnutí. Za takové je v současné době skautské hnutí hodnoceno a považováno i mnohými sdělovacími prostředky a, bohužel, často i samotnými skauty a skautkami.

Velen Fanderlik hned v první větě své krátké úvahy „Čím se liší české pojetí skautingu od Baden-Powellova“ (1948/ 2001) píše „není dnes pochyb o tom, že se Baden-Powellovi podařilo vytvořit výchovnou soustavu, která plně odpovídá hochům na celém světě. Je to výchova, která nebyla mládeži vnucena, nýbrž mládež se sama chopila skautské činnosti a v ní nalézala zalíbení....“. Ano, skauting je skutečně výchovným hnutím. Předpokládám, že je nebo by měl být tak chápán nejen příslušnými examinátory a instruktory, ale i adepty vůdcovských zkoušek a

LŠ, a že se o tomto základním, podstatném a směřodatně definujícím hodnocení skautského hnutí lze dočíst i v jejich písemných pracích. Rozhodně by to mělo být připomínáno a zdůrazňováno všude a všem při každé vhodné příležitosti, tedy nejen skautům a skautkám, ale také pedagogům, veřejnosti a současně sdělovacím prostředkům všeho druhu. I sdělovací prostředky totiž v těchto souvislostech občas chybují a o skautingu píší či hovoří jako o rekreační zábavě mládeže, i když, jak jsem naznačil, skutečnost a pravda jsou jiné.

Složitější je to u vysokoškolských prací, zejména v případě, že, jak jsem již uvedl, školitel resp. vedoucí příslušné práce nic o skautingu neví. Chápu, že je asi dost obtížné v některých případech skautsky kvalifikovaného školitele najít. V takovém případě může být vznik „skautské“ práce svým způsobem i dost riskantní, posuzováno z hlediska skautingu, protože může např. důležitou informaci o skautingu jako výchovném hnutí kvůli své neznalosti vynechat. Je zcela logické, že nemůžeme chtít, aby na vysokých školách v příslušných oborech působili pedagogové, kteří prošli skautskou výchovou a skautingu proto rozumějí. Jistě by se mezi vysokoškolsky vzdělanými skauty a skautkami pro takové případy našli tací, kteří by se ochotně ujali funkce konzultanta a poradce. Děčínský Kay je toho dobrým příkladem i důkazem. Problém ovšem spočívá i v tom, že výchovnou podstatu skautského hnutí si často neuvědomují i někteří autoři těchto prací, i když skautskou výchovou prošli nebo procházejí, a dokonce i mnozí jejich skautští předchůdci. Na základě uvedených souvislostí předpokládám, že návrh skautského téma příslušné práce spíše vychází ze zájmu jejího autora a nikoliv vedoucího práce. Ten je pak rád, že má o starost méně. V některých případech totiž zadávání respektive výběr či volba témat vysokoškolských prací může představovat problém i pro samotné vedoucí těchto prací a dokonce i pro příslušné vysoké školy.

Skauti a oldskauti – konzultanti vysokoškolských prací

Zabránit podobným závěrům většinou může skaut či oldskaut, který „vidí do problému“ a může stát v pozadí vznikající práce jako konzultant a rádce. Ten může také nejlépe doporučit či dokonce poskytnout vhodnou skautskou literaturu, jak řadu let činil výše zmíněný děčínský Kay. Jinak totiž, až na nepříliš čtené výjimky, se omezují v těchto pracích citace

literatury jen na několik většinou knižních pramenů, např. z díla Svojsíkova a v poslední době převážně z díla Břicháčkova.

Seznamy skautských písemných prací a jejich zveřejnění – posláni Skautského institutu ABS

Podobně jako v případě textů – povinných součástí vüdcovských zkoušek či absolvence LŠ by seznamy všech bakalářských a diplomových prací, zabývajících se tematikou skautingu a skautského hnutí, měly být zveřejněny včetně uvedení jejich původu a dostupnosti. Protože v současné době jsou tyto práce obvykle psány na počítači, neměl by být problém zavést pravidlo či povinnost, aby jedna kopie každé z nich byla rovněž uložena v SI ABS. Snad by tím nijak nebyla narušena autorská práva respektive práva té či oné vysoké školy.

K tématům vysokoškolských prací

Některé bakalářské a diplomové práce jsou zaměřeny na místní historii skautingu, takže se v nich setkáváme s prameny a odkazy na publikace místního charakteru. Mají tím ovšem svůj význam i pro „celostátní“ historii skautského hnutí, protože mohou poskytovat údaje, které nejsou běžně známé, a tím obohacují skautskou historii. Řada prací je zaměřena na zhodnocení období našeho skautského hnutí (Junáka) v letech 1968-70 i ve vazbě na „skauting v ilegalitě za komunistické totality“. Setkáváme se tu s problémem tzv. orální historie. Takové práce jsou založeny na „vyprávění pamětníků“. Samozřejmě i takové údaje a informace mají svůj význam, ale přece jen s paměti jednotlivců mohou být potíže. A když se pak v takové diplomové práci setkáte s tím, že skaut a vysokoškolský profesor vzpomíná na výše zmíněnou dobu a své vzpomínky vypráví velmi „ne-spisovnou, lidovou až skoro vulgární češtinou“, pak se ptáte, jak je vůbec něco takového možné a zda v tom nebyl úmysl? Čtení příslušných pasáží jedné takové diplomové práce mě dost vyděsilo a zklamalo právě ve vztahu k projevu onoho vysoce odborně i skautsky kvalifikovaného pamětníka, kterého navíc osobně znám a něco podobného bych u něho nepředpokládal.

Poznámka k „pamětníkům“ roudnického skautingu

Jsem jedním z posledních žijících pamětníků předválečného roudnického skautingu. I když připustím, že i já mám dnes již jisté

potíže se svou pamětí, přece jen jsem občas překvapen, slyším-li líčit události (nejen skautské), jichž jsem byl přímo účasten, někým jiným. Někteří lidé totiž věří i tomu, co si sami vymysleli, vyfabulovali a opakovaně pak přesvědčují druhé s takovou jistotou o pravdivosti svých slov a své paměti, že ti druzí jim to nakonec uvěří, i když ten jim několikrát opakovaný příběh pokaždé dozná jistých změn i faktografických modifikací. V těchto souvislostech proto i já sám musím být velmi opatrný, abych nepopustil uzdu fantazii a nekázal „bludy“.

Příklady skautských prací

Pro ilustraci zde uvádím několik prací, zabývajících se skautským hnutím:

a) vůdcovská práce

Novák L., Etika skautingu a její filozofické zdroje (nedatováno);

<http://radost.skaut.org/old/prace/vpall.htm>

b) středoškolská práce

*) Hromková M., Arcibiskupské gymnázium Praha 2004/2005, Podíl českých skautů v 2. odboji s důrazem na činnost Zpravodajské brigády; <http://www.arcig.cz/projekty/historseminar/hromkova.pdf>

c) bakalářské práce

*) Hanton O., Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Ústav hospodářských a sociálních dějin 2010, Skautské hnutí v období Pražského jara a počátku normalizace;

Smrčková K., Masarykova univerzita Brno, Fakulta sociálních studií, Sociální antropologie 2011, Rituál ve skautské subkultuře;

http://is.muni.cz/th/182618/fss_b/bakalarska_prace_Kveta_Smrckova.pdf

Bílková K., Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, teologická fakulta, katedra pedagogiky 2010, Srovnání skupinové práce v českém a rakouském skautingu;

<http://theses.cz/id/awxiqz/?lang=en;furl=%2Fid%2Fawxiqz%2F>

*) Polanský Z., (původ ani specifikace nejsou udány?), Rudolf Plajner a Junák 1968-1970;

d) magisterské diplomové práce

*) Hejnal J., Univerzita Jana Evangelisty Purkyně, Ústí n.L., katedra historie 2009, Snahy o obnovení Junáka v Příbrami (1968-1970);

Pavlásek M., Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy, katedra orální historie – soudobých dějin 2010, Ve stínu lilie. Skauting v Karlových Varech v době normalizace;

<https://is.cuni.cz/webapps/zzp/download/120003712/?lang=cs>

*) Havel L., Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy, katedra orální historie-soudobých dějin 2012, Pražský skauting za normalizace – vzpomínky skautských činovníků; e) disertace

*) Jelínek T., Fakulta tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy, katedra základů kintropologie a humanitních věd 2012/2013, „Výchova v přírodě“ a německé mládežnické organizace skautského typu v českých zemích. Práce označené hvězdičkou jsou dostupné na webové stránce Skautského institutu ABS (knihovny a archivy).

K hodnocení vysokoškolských prací

Těch několik námátkou uvedených titulů bakalářských, magisterských a dalších prací dobře ilustruje tématickou pestrost, kterým je v souvislosti se skautingem věnována pozornost. Současně také naznačuje, že tyto práce mohou sloužit jako velmi užitečný a prospěšný zdroj informací nejen pro badatele v historii, filozofii i praktickém skautingu, ale také pro instruktory různých skautských kurzů a LŠ stejně jako pro další vzdělávání roverů a oldskautů. Stinnou stránkou některých prací je poměrně skrovný počet studovaných pramenů, o čemž svědčí, jak jsem již výše naznačil, počet citací použité literatury. Často mají některé z těchto prací spíše jen popisný charakter, převzatý z použité literatury, postrádají hlubší originální přístup, rozbor a původní interpretaci získaných poznatků. Jak jsem se již pokusil vysvětlit, působí pak dojmem, že byly napsány z povinnosti a že jejich autoři zadanou problematiku příliš nestudovali a hlouběji do ní nepronikli. Použité prameny se převážně omezují na několik základních zdrojů, jako jsou již zmíněné publikace Svojsíkovy nebo Břicháčkovy a tak jde spíše jen o popisná opakování známých skutečností, která v podstatě nepřinášejí nic nového bezprostředně ze skautského hlediska. Jen zcela výjimečně jsem našel odkazy na zahraniční práce věnované skautingu. Pokud jsou uváděni Robert Baden-Powell nebo Ernest Thompson Seton, pak jde většinou o odkazy na české překlady jejich publikací. Odkazy na novější zahraniční skautské publikace se vyskytují jen zcela výjimečně. To považuji za zcela základní a zásadní nedostatek. Existuje totiž na internetu dostatek dostupných skautských dokumentů a článků vydaných nejen WOSM nebo WAGGGS, ale i dalšími autory, o kterých by naše skautská obec měla být informována a měla by se s nimi seznámit. Některé

z nich by si nepochybně zasloužily český překlad.

Vlastní experimentální data

Samozřejmě jiné je to v případě, kdy se autoři diskutovaných prací soustředí na získání některých vlastních „experimentálních“ dat, zpracovávají je statisticky atp. Takový výzkum je nepochybně užitečný se zřetelem na výzkumné projekty té které katedry či toho kterého ústavu, kde vznikají, ale nemusí vždy být přínosem pro skautské hnutí. Konec konců, to závisí i na znalostech vedoucího příslušné práce, který by měl problematice zadaného téma rozumět a na této problematice mít zájem. Pokud tomu tak není, pak může vznik podobné práce představovat zcela zásadní problém a vysloveně snižovat její kvalitu.

Závěrem

Uvedené poznámky a připomínky obecného i konkrétního charakteru, které jsem vyjádřil, nemají za cíl snížit smysl a význam diskutovaných prací. Opak je pravdou. Je víc než dobře, že takové práce vznikají, roste jejich počet a proto představují obohacení naší skautské literatury. I když, pochopitelně, jejich

Roudnice n.L., březen 2015

Úvod

Státní zdravotní ústav se během osmdesáti let své existence zásadně podílel na úspěších Československa a České republiky ve zlepšování zdraví obyvatel. Vstoupil, po svém založení, do boje s infekčními chorobami a zahájil výrobu sér a očkovacích látek, dal základy moderní epidemiologii a systému

úroveň je různorodá, což je, konec konců, shodné i s úrovní bakalářských, diplomových a disertačních prací v jiných oborech. Snad ještě na závěr dodám, že jsem navštívil webové stránky SI ABS a prohlédl část „Knihovny - archivy“, abych tam zjistil, že institut již v současné době archivuje a na svých webových stránkách zpřístupňuje nejen vysokoškolské práce zabývající se skautingem, kterým jsem věnoval ve své úvaze pozornost. Předpokládám, že další práce, na webové stránce neuvedené, jsou archivovány. Připomínám zde znovu svůj již výše uvedený návrh, protože zatím nevím, stalo-li se archivování těchto prací pravidlem či povinností a zda se všechny práce se skautskou tematikou do SI ABS dostanou nebo jde spíše jen o náhodně získané kopie?

Považuji za velmi významnou skutečnost a přínos pro naše skautské hnutí, že se Skautský institut ABS věnuje i této činnosti. Spolu s tím, že podobné práce u nás na oborově příslušných vysokých školách vznikají, to můžeme považovat za významný kvalitativní krok či dokonce skok působící ku prospěchu našeho skautského hnutí a jeho prostřednictvím celé naší společnosti.

Jiří Čejka – Péguy, ŘSV

Výpisy z internetového zdroje, a to z publikace

Historie Státního zdravotního ústavu v Praze, Praha, červenec 2005, od autorů: Jaroslava Kříže a Renaty Beranové.

Motto:

Historia vero testis temporum, lux veritatis, vita memoriae, magistra vitae, nuntia vetustatis.

Dějiny jsou svědky časů, světlem pravdy, živou pamětí, učitelkou života, poslem minulosti.

Cicero

mikrobiologické diagnostiky. Sehrál významnou roli v rozvoji oborů hygieny, sociálního lékařství a zdravotní výchovy, analýz zdravotního stavu a vědeckých přístupů k poznání vztahů mezi faktory prostředí a zdraví. K dobré pověsti ústavu přispěly vynikající osobnosti, mnohé s me-

zinárodním věhlasem a oceněné státním vyznamenáním...

Je povznášející procházet chodbou, po které krácel prezident Masaryk ...

Československo po první světové válce

Doba po vzniku Československé republiky, po převratu, jak se tehdy právem říkalo dnům okolo 28. října 1918, byla poznamenána rozsáhlými následky první světové války - tíživými hospodářskými poměry, poválečným chaosem v politice i ekonomice a množstvím sociálních, národnostních a zdravotních problémů. Část mužské populace ve válce přišla o život, mnoho set tisíc jich skončilo v invaliditě, byla vysoká kojenecká úmrtnost a vysoká incidence infekcí - břišního tyfu, záškrtu, spalniček a tuberkulózy, která ještě po dlouhá léta byla hlavní příčinou smrti. Obyvatelstvo trpělo následky nedostatečné výživy a v roce 1918 přišla pandemie španělské chřipky s vysokou úmrtností u oslabené populace.

Organizace péče o zdraví, zděděná po zaniklém Rakousko-Uhersku, byla zastaralá a neefektivní. Vědecké a odborné zázemí státní zdravotní správy bylo minimální a reprezentovaly ho jen malé ústavy na univerzitách (hygienický ústav Karlovy univerzity a Německé univerzity v Praze) ...

Už v prvních letech republiky se staly události, důležité pro pokroky v medicíně a zdravotnictví. V roce 1919 byly založeny Masarykova univerzita v Brně a Komenského univerzita v Bratislavě s lékařskými fakultami, v roce 1919 zahájila činnost Masarykova liga proti tuberkulóze a vznikl Československý červený kříž...

První představy o novém ústavu

Prvotním a naléhavým důvodem pro vznik nového státního ústavu pro otázky veřejného

zdraví byl boj proti infekčním chorobám. Protože chyběly základní odborné i výrobní kapacity k rozvoji léčebné a preventivní vakcinace, začala se nejdříve tvořit provizoria: v roce 1918 při ústavu pro farmakologii a farmakognózi lékařské fakulty Univerzity Karlovy Státní ústav pro zkoumání, v r. 1919 Pasteurův ústav pro výrobu očkovací látky proti vzteklině při bakteriologicko-sérologickém ústavu lékařské fakulty Karlovy univerzity s lůžkovou částí v pražské vinohradské nemocnici a Státní ústav pro přípravu humánních a veterinárních sér v Hranicích na Moravě, který ale brzy zanikl...

První úspěšná jednání s pařížskou centrálou Rockefellerovy nadace měla v dubnu a květnu 1919 dcera prezidenta Alice Masaryková (1879–1966)...

29. ledna 1920 Národní shromáždění uložilo vládě založit „státní zdravotní ústav“. Byla k tomu ustavena zvláštní komise při státní zdravotní radě...

Jednání s Rockefellerovou nadací byla úspěšná a počátkem listopadu 1920 se rozhodlo, že ústav bude vybudován v Praze, na pozemcích vedle vinohradské nemocnice...

V lednu 1921 byl předběžný návrh na zřízení ústavu zaslán Rockefellerově nadaci.

První oficiální návrh uspořádání a výstavby ústavu

Prvním oficiálním dokumentem o uspořádání Státního zdravotního ústavu, tehdy nazvaného Státní hygienický institut, byl dopis prezidia ministerstva zdravotnictví a tělesné výchovy ze 17. ledna 1921 ...

Výpis z webu SZÚ pořídil:

V. Jech-Kamzík

Webové stránky SZÚ: <http://www.szu.cz/> anebo https://cs.wikipedia.org/wiki/St%C3%A1tn%C3%AD_zdravotn%C3%AD_%C3%BAstav a stránka o historii do současnosti: <http://www.szu.cz/historie> .

Ve čtvrtek 10. září 2015 zemřel

br. Prof. PhDr. Radim Palouš, CSc.,

český filosof, pedagog, komeniolog a v neposlední řadě také skaut, který 6. listopadu 2014 oslavil 90. narozeniny

Stal se členem pražské Vodní Pětky a po maturitě na gymnáziu se stal zástupcem vůdce oddílu Jiřího Nováka – Braťky. *S oddílem se účastnil natáčení celovečerního filmu o skautském táboře Na dobré stopě, a také plachetní plavby po Visle na Balt v roce 1948.*

Za války totálně nasazen, ale vzhledem ke zdravotnímu stavu mohl zůstat v Praze. Od roku 1945 studoval filosofii na FF UK (m. j. u Jana Patočky) a v roce 1948 ukončil studium obhajobou disertační práce. Po promoci byl krátce zaměstnán jako redaktor vlastivědných publikací v Orbisu. V roce 1950 však odmítl podepsat souhlas s odsouzením Milady Horákové a v důsledku toho o zaměstnání přišel a krátce pracoval jako soustružník v Poldi Kladno. Spolu se svojí ženou patřili mezi organizátory „bytových seminářů“ Jana Patočky. Od roku 1951 působil jako učitel na základní škole v Davli, později na gymnáziu Jana Nerudy v Praze a vystudoval obor chemie na Vysoké škole pedagogické v Praze, kde od roku 1957 pracoval jako asistent. Habilitoval se v oboru pedagogika, zabýval se dílem J. A. Komenského a moderní vyučovací technikou. Svými příspěvky obohatil zejména filosofii výchovy.

V 70. a 80. letech vedl domácí filosofické semináře, vydával samizdat (mj. Spisy Jana Patočky), v roce 1977 podepsal Chartu 77 (po podpisu byl propuštěn z UK) a v letech 1982 – 83 byl jejím mluvčím. Od ledna 1990 do roku 1994 byl rektorem Univerzity Karlovy, podílel se na její obnově, na reformě vysokého školství a na obnovení mezinárodních styků UK. Kromě jiných ocenění byl nositelem Řádu T. G. Masaryka III. třídy (1997) za své celoživotní působení.

Záznam z přednášky br. Palouše – Dima na téma „Výchovou k podstatě lidství“, který (v upravené verzi) vyšel ve Skautském světě (červen 2013) si můžete přečíst [zde](#).

V Českém Brodě se Junák – český skaut, středisko
br. Jiřího Bubáka Úvaly z. s. dne 28. 3. 2015 naposledy rozloučil

s br. Ing. Romanem Bubákem - Bubu,

synem zakladatele Jiřího Bubáka, po němž je středisko pojmenováno.

Br. Bubu, nar. 22. 5. 1929, patřil k skupině skautů, která po konci II. světové války vedla velblouda, zanechaného americkou armádou v Čechách, do pražské zoologické zahrady. Po ukončení gymnázia začal Roman Bubák studovat na vysoké škole obor zeměměřictví, ale v rámci „třídního boje“ jej komunistický režim pro buržoazní původ a víru v Boha vyloučil ze studia. Musel nastoupit na vojnu k PTP. Po propuštění z dolů díky statečnému postoji děkana jeho fakulty mohl dostudovat a pracovat ve svém oboru až do důchodového věku. Více než 20 let byl činný ve SPTP – za tuto obětavou práci mu byl v roce 2014 udělen ministrem obrany Záslužný kříž III. Stupně. Také Junák br. Bubáka ocenil především jedním z nejvyšších vyznamenání – doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle.

Středisko Junáka v Úvalech, kde br. Bubák požíval vážnosti pro své mimořádné morální kvality a příkladný skautský přístup k životu, si bude br. Bubu připomínat i dále.

Do „věčného skautského tábora“ odešel tento člen SO ráno 18. března 2015; připomínáme si jej, protože oznámení o jeho odchodu zmizelo z internetu v důsledku vypnutí webu Kmene dospělých Junáka.

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zaslejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Interní informace

Vladislav Jech

Jílovská 46

252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz .

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výňatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu SONOVINEK, odkud bylo čerpáno!